

2025/518

25.3.2025

IZVEDBENA UREDBA SVETA (EU) 2025/518

z dne 11. marca 2025

o spremembi Izvedbene uredbe (EU) št. 282/2011 glede zahtev za informacije za nekatere ureditve DDV

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost ⁽¹⁾ in zlasti člena 397 Direktive,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Za pravilno delovanje modela domnevnega dobavitelja je treba za elektronske vmesnike, kot so platforme, portali ali podobna sredstva, ki omogočajo opravljanje storitev kratkoročnega oddajanja nastanitve v najem ali cestnega prevoza potnikov, kot je navedeno v členu 28a Direktive 2006/112/ES, določiti nekatere elemente pravila.
- (2) Treba je opredeliti izraz „omogočati“, da se davčnim zavezancem, ki z uporabo elektronskega vmesnika, kot je trg, platforma, portal ali podobno sredstvo, omogočajo opravljanje storitev kratkoročnega oddajanja nastanitve v najem ali cestnega prevoza potnikov, zagotovi pravna varnost glede tega, ali se za te davčne zavezance uporablja pravilo domnevnega dobavitelja. Nekateri ponudniki, vključno s tistimi, ki ponujajo ali oglašujejo take storitve, bi morali biti izrecno izključeni iz pravila, ker ne konkurirajo neposredno tradicionalnim, nedigitalnim sektorjem.
- (3) Davčni zavezanci, ki z uporabo elektronskega vmesnika, kot je trg, platforma, portal ali podobno sredstvo, omogočajo opravljanje storitev kratkoročnega oddajanja nastanitve v najem ali cestnega prevoza potnikov, ne bi smeli biti odgovorni za plačilo dolgovanega davka na dodano vrednost (DDV), kadar delujejo na podlagi informacij, ki jih predloži osnovni dobavitelj, če lahko ti davčni zavezanci dokažejo, da niso mogli razumno vedeti, da so bile te informacije nepravilne.
- (4) Za namene določitve kraja opravljanja storitve omogočanja, ki se opravi za osebo, ki ni davčni zavezanec, z uporabo elektronskega vmesnika, kot je trg, platforma, portal ali podobno sredstvo, bi morali imeti davčni zavezanci možnost zlahka ugotoviti status prejemnika storitve omogočanja. Da bi olajšali tako identifikacijo in zmanjšali upravno breme za davčne zavezance, bi moral davčni zavezanec šteti, da je prejemnik storitve omogočanja davčni zavezanec, če je identifikacijska številka za namene DDV navedena, in da prejemnik ni davčni zavezanec, če takšna številka ni navedena, razen ta davčni zavezanec razpolaga z nasprotnimi informacijami.
- (5) Pojasniti bi bilo treba, da se lahko v zvezi s storitvami kratkoročnega oddajanja nastanitve v najem ali cestnega prevoza potnikov posebna ureditev za mala podjetja iz Direktive 2006/112/ES uporablja le za davčnega zavezanca, za katerega se šteje, da je te storitve opravil.
- (6) Z Direktivo Sveta (EU) 2025/516 ⁽²⁾ je bila v Direktivo 2006/112/ES uvedena poenostavitvena ureditev „vse na enem mestu“ (VEM) za davčne zavezance, ki opravljajo čezmejne prenose določenega lastnega blaga. Za izvajanje zadevne ureditve v splošnem okviru posebnih ureditev za DDV iz naslova XII, poglavje 6, Direktive 2006/112/ES bi bilo treba v Izvedbeni uredbi Sveta (EU) št. 282/2011 ⁽³⁾ določiti posebna pravila v zvezi z identifikacijo za DDV, pogoji za izključitev, obračuni DDV in obveznostmi vodenja evidenc.

⁽¹⁾ UL L 347, 11.12.2006, str. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2006/112/oj>.

⁽²⁾ Direktiva Sveta (EU) 2025/516 z dne 11. marca 2025 o spremembi Direktive 2006/112/ES glede pravil o DDV za digitalno dobo (UL L, 2025/516, 25.3.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/516/oj>).

⁽³⁾ Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 282/2011 z dne 15. marca 2011 o določitvi izvedbenih ukrepov za Direktivo 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 77, 23.3.2011, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2011/282/oj).

- (7) Ker je uvedena poenostavitvena ureditev VEM celovita in zajema čezmejno gibanje blaga, ki ga zajemajo ureditve skladiščenja na odpoklic, so bile navedene ureditve črtane iz Direktive 2006/112/ES. Izvedbene določbe, ki se nanašajo na ureditve skladiščenja na odpoklic, niso več potrebne in bi jih zato bilo treba črtati iz Izvedbene uredbe (EU) št. 282/2011.
- (8) V skladu s členom 242a Direktive 2006/112/ES je davčni zavezanec, ki z uporabo elektronskega vmesnika, kot je trg, platforma, portal ali podobno sredstvo, omogoča dobavo blaga ali opravljanje storitev za osebo, ki ni davčni zavezanec, znotraj Skupnosti v skladu z naslovom V navedene direktive, dolžan voditi evidenco o teh dobavah ali opravljanju. Vendar se informacije zahtevajo le v zvezi z dobavo blaga ali opravljanjem storitev, ki jih omogoča elektronski vmesnik, ne pa tudi v primerih, ko se uporablja pravilo domnevnega dobavitelja. Da bi podprli boj proti goljufijam na področju DDV, bi bilo treba take informacije, ki se nanašajo na osnovne dobavitelje, prav tako vključiti v obvezni sklop informacij, ki jih morajo hraniti domnevni dobavitelji, ki so registrirani za uporabo posebnih poenostavitvenih ureditev VEM. Ti dodatni podatkovni elementi bi morali omogočati primerjavo informacij, ki jih sporočajo platforme, s podatki o plačilih za čezmejne transakcije, ki so na voljo v osrednjem elektronskem sistemu informacij o plačilih, ustanovljenem na podlagi poglavja V, oddelek 2, Uredbe Sveta (EU) št. 904/2010⁽⁴⁾, ki je začela veljati 1. januarja 2024.
- (9) Po uvedbi v Direktivo 2006/112/ES obveznosti za davčne zavezance, ki prenašajo blago drugega davčnega zavezanca, da lastnika blaga obvestijo, da se njegovo blago prenaša ali bo preneseno, bi bilo treba pojasniti, katere konkretne podatke je treba sporočiti lastniku blaga.
- (10) Elemente Direktive 2006/112/ES, zaradi katerih so potrebne spremembe Izvedbene uredbe (EU) št. 282/2011, morajo države članice prenesti v nacionalno zakonodajo do 30. junija 2028. Zato se morajo spremembe navedene uredbe uporabljati od 1. julija 2028.
- (11) Izvedbeno uredbo (EU) št. 282/2011 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Izvedbena uredba (EU) št. 282/2011 se spremeni:

- (1) vstavijo se naslednji členi:

„Člen 9b

1. Za namene uporabe člena 28a Direktive 2006/112/ES izraz ‚omogočiti‘ pomeni, da davčni zavezanec uporablja elektronski vmesnik, ki prejemniku in izvajalcu, ki v Uniji prek elektronskega vmesnika ponuja opravljanje storitev kratkoročnega oddajanja nastanitve v najem ali storitev cestnega prevoza potnikov, omogoča, da se povežeta, kar privede do opravljanja takih storitev prek tega elektronskega vmesnika.

2. Ne šteje se, da davčni zavezanec omogoča opravljanje storitev kratkoročnega oddajanja nastanitve v najem ali storitev cestnega prevoza potnikov, kadar velja vse od navedenega:

- (a) ta davčni zavezanec niti neposredno niti posredno ne določa nobenih pogojev, pod katerimi se izvede opravljanje;
- (b) ta davčni zavezanec ni niti neposredno niti posredno udeležen pri odobritvi zaračunavanja plačila prejemniku;
- (c) ta davčni zavezanec ni niti neposredno niti posredno udeležen pri zagotavljanju tega opravljanja.

⁽⁴⁾ Uredba Sveta (EU) št. 904/2010 z dne 7. oktobra 2010 o upravnem sodelovanju in boju proti goljufijam na področju davka na dodano vrednost (UL L 268, 12.10.2010, str. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2010/904/oj>).

3. Člen 28a Direktive 2006/112/ES se ne uporablja za davčnega zavezanca, ki zagotavlja le eno ali več od naslednjega:

- (a) obdelavo plačil v zvezi z opravljanjem storitev kratkoročnega oddajanja nastanitve v najem ali storitev cestnega prevoza potnikov;
- (b) ponujanje ali oglaševanje storitev kratkoročnega oddajanja nastanitve v najem ali storitev cestnega prevoza potnikov;
- (c) preusmeritev ali prenos prejemnikov na druge elektronske vmesnike, na katerih se prodajajo storitve kratkoročnega oddajanja nastanitve v najem ali storitve cestnega prevoza potnikov, brez nadaljnega poseganja v opravljanje storitev.

4. Ne glede na odstavek 1 tega člena se člen 28a Direktive 2006/112/ES ne uporablja za davčnega zavezanca, ki zagotovi sredstva, s katerimi si lahko uporabnik in oseba, ki opravlja prevoz, razdelita stroške cestnega prevoza potnikov.

Člen 9c

Za namene uporabe člena 28a(1) Direktive 2006/112/ES davčni zavezanec, ki opravlja storitve, samo enkrat predloži svojo identifikacijsko številko za namene DDV ali identifikacijsko številko, ki mu je bila dodeljena v skladu s členom 362 ali 369d navedene direktive, kot je navedeno v členu 28a(1), točka (a), navedene direktive in izjavo iz člena 28a(1), točka (b), navedene direktive davčnemu zavezancu, ki omogoča opravljanje storitev, razen če se je njegova dejavnost kot davčni zavezanec spremenila.

Kadar se storitev cestnega prevoza potnikov opravlja v več kot eni državi članici, davčni zavezanec, ki opravlja storitev, davčnemu zavezancu, ki omogoča opravljanje storitev, predloži identifikacijsko številko za namene DDV, ki mu jo dodeli vsaka država članica, v kateri se prevoz opravlja, ali identifikacijsko številko, ki mu je bila dodeljena v skladu s členom 362 ali 369d Direktive 2006/112/ES.

Člen 9d

Za namene uporabe člena 28a Direktive 2006/112/ES, če davčni zavezanec na podlagi informacij, ki jih predloži oseba, ki opravlja osnovne storitve, ne deluje kot domnevni dobavitelj, navedeni davčni zavezanec ni odgovoren za plačilo dolgovanega DDV, kadar se naknadno ugotovi, da bi se moral ta davčni zavezanec šteti za dobavitelja, kadar velja vse od navedenega:

- (a) davčni zavezanec se zanaša na informacije, ki jih predloži izvajalec storitev;
- (b) informacije, ki jih predloži izvajalec storitev, so napačne;
- (c) davčni zavezanec lahko dokaže, da ni vedel in ni mogel razumno vedeti, da so bile navedene informacije napačne.

Člen 9e

Za namen določitve kraja opravljanja storitve omogočanja iz člena 46a Direktive 2006/112/ES, davčni zavezanec osebo, za katero je bila ta storitev opravljena, obravnava kot osebo, ki ni davčni zavezanec, kadar ta oseba, za katero je bila ta storitev opravljena, ne predloži identifikacijske številke za DDV, razen če ta davčni zavezanec razpolaga z nasprotnimi informacijami.

Člen 9f

Oprostitev iz člena 98(2) ter členov 371, 378, 379 do 386 in 388 do 390c Direktive 2006/112/ES se še vedno uporabljajo, kadar se šteje, da je davčni zavezanec, ki omogoča opravljanje storitev, sam prejel in opravil te storitve na podlagi člena 28a navedene direktive.

Člen 9g

Kadar se šteje, da je davčni zavezanec sam prejel in opravil storitve iz člena 28a Direktive 2006/112/ES, se lahko za opravljanje teh storitev uporablja posebna ureditev iz naslova XII, poglavje 1, navedene direktive, če ta davčni zavezanec izpolnjuje pogoje za to posebno ureditev.

Za opravljanje storitev iz člena 28a Direktive 2006/112/ES davčnemu zavezanecu, za katerega se šteje, da je sam prejel in opravil te storitve, ne velja posebna ureditev iz naslova XII, poglavje 1, navedene direktive.“;

- (2) v členu 13a se uvodno besedilo nadomesti z naslednjim:

„Kraj sedeža pravne osebe, ki ni davčni zavezanec, iz člena 54(1), drugi pododstavek, člena 56(2), prvi pododstavek, ter členov 58 in 59 Direktive 2006/112/ES je:“;

- (3) v členu 18(2) se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Izvajalec telekomunikacijskih storitev, storitev oddajanja ali elektronsko opravljenih storitev ali storitev iz člena 54(1), drugi pododstavek, Direktive 2006/112/ES lahko prejemnika, ki ima sedež v Skupnosti, ne glede na nasprotno informacije obravnava kot osebo, ki ni davčni zavezanec, dokler ta prejemnik ne sporoči izvajalcu teh storitev svoje osebne identifikacijske številke za DDV.“;

- (4) v členu 23 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Če se opravljanje storitev v skladu s členom 54(1), drugi pododstavek, ter členoma 58 in 59 Direktive 2006/112/ES obdavči v kraju sedeža prejemnika ali, če sedeža nima, v kraju stalnega ali običajnega prebivališča prejemnika, izvajalec storitev določi ta kraj na podlagi dejanskih informacij prejemnika, ki jih preveri z običajnimi poslovnimi varnostnimi ukrepi, kot so ukrepi v zvezi s preverjanjem identitete in plačil.“;

- (5) v členu 24b, prvi odstavek, se uvodno besedilo nadomesti z naslednjim:

„Za namene uporabe člena 54(1), drugi pododstavek, ali člena 58 Direktive 2006/112/ES, če se dejavnosti pretakajo ali drugače dajo virtualno na voljo za osebo, ki ni davčni zavezanec, ali če se telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja ali elektronsko opravljene storitve opravljajo za osebo, ki ni davčni zavezanec.“;

- (6) v členu 24d se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Če izvajalec opravlja storitev na podlagi člena 54(1), drugi pododstavek, Direktive 2006/112/ES ali storitev iz člena 58(1) navedene direktive, lahko izvajalec izpodbije domnevo iz člena 24a ali člena 24b, prvi pododstavek, točka (a), (b) ali (c), te uredbe na podlagi treh nenasprotujočih si dokazov, iz katerih je razvidno, da ima prejemnik sedež, svoj stalni naslov ali običajno prebivališče drugje.“;

- (7) v členu 24f se uvodno besedilo nadomesti z naslednjim:

„Za namene uporabe pravil iz člena 54(1), drugi pododstavek, ali člena 58 Direktive 2006/112/ES in izpolnitev zahtev iz člena 24b, prvi pododstavek, točka (d), ali člena 24d(1) te uredbe se kot dokazi uporabljajo predvsem:“;

- (8) člen 30 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 30

1. Storitve posrednikov iz člena 46 Direktive 2006/112/ES zajemajo tako storitve posrednikov, ki delujejo v imenu in za račun prejemnika opravljenih storitev, kot tudi storitve posrednikov, ki delujejo v imenu in za račun izvajalca opravljenih storitev.

2. Za namene člena 46a Direktive 2006/112/ES izraz ‚storitev omogočanja‘ pomeni storitev, ki jo davčni zavezanec opravi za prejemnika ali dobavitelja oziroma izvajalca ali za oba z uporabo elektronskega vmesnika, kot so trg, platforma, portal ali podobna sredstva, s čimer se prejemniku in dobavitelju oziroma izvajalcu omogoči, da se povežeta, kar privede do dobave blaga ali opravljanja storitev prek navedenega elektronskega vmesnika.

Storitev omogočanja iz prvega pododstavka se šteje za ločeno in neodvisno od blaga ali storitev, za katere se šteje, da jih davčni zavezanec dobavlja ali opravlja.

3. Ne šteje se, da davčni zavezanec opravlja storitev omogočanja, kadar velja vse od navedenega:

- (a) ta davčni zavezanec niti neposredno niti posredno ne določa nobenih pogojev, pod katerimi se izvede dobava ali opravljanje;
- (b) ta davčni zavezanec ni niti neposredno niti posredno udeležen pri odobritvi zaračunavanja plačila prejemniku;
- (c) ta davčni zavezanec ni niti neposredno niti posredno udeležen pri zagotavljanju teh dobav ali opravljanja.

4. Člen 46a Direktive 2006/112/ES se ne uporablja za davčnega zavezanca, ki zagotavlja eno ali več od naslednjega:

- (a) obdelavo plačil v zvezi z dobavo oziroma opravljanjem;
- (b) ponujanje ali oglaševanje blaga ali storitev;
- (c) preusmeritev ali prenos prejemnikov na druge elektronske vmesnike, na katerih se prodajajo blago ali storitve, brez nadaljnega poseganja v dobavo blaga oziroma opravljanje storitev.“;

(9) v členu 54a se doda naslednji odstavek:

„3. Ta oddelek se preneha uporabljati 30. junija 2029.“;

(10) v členu 54c(2) se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) opis blaga, njegovo vrednost, pa tudi kraj, kjer se začne in zaključi odpošiljanje ali prevoz blaga, skupaj s časom dobave in, če je na voljo, številko naročila ali enotno transakcijsko številko;“;

(11) vstavi se naslednji člen:

„Člen 54d

Informacije, ki se predložijo v skladu s členom 242b Direktive 2006/112/ES, vsebujejo naslednje:

- (a) državo članico, iz katere je bilo blago odposlano ali odpeljano;
- (b) državo članico, v katero je bilo blago odposlano ali odpeljano;
- (c) opis in količino prenešenega blaga;
- (d) datum odpreme ali prevoza.“;

(12) v poglavju XI, oddelek 2, se naslov nadomesti z naslednjim:

„Oddelek 2

Posebne ureditve za davčne zavezance, ki opravljajo storitve za osebe, ki niso davčni zavezanci, ali ki prodajajo blago na daljavo, opravljajo nekatere domače dobave blaga ali opravljajo prenose lastnega blaga (Členi 358 do 369xk Direktive 2006/112/ES)“;

(13) člen 57a se spremeni:

- (a) točka 2 se nadomesti z naslednjim:

„(2) ‚unijska ureditev‘ pomeni posebno ureditev za prodajo blaga na daljavo znotraj Skupnosti, za določeno dobavo blaga v državi članici, ki jo opravi davčni zavezanec, in za določene storitve, ki jih opravijo davčni zavezanci, ki imajo sedež v Skupnosti, vendar ne v državi članici potrošnje, iz naslova XII, poglavje 6, oddelek 3, Direktive 2006/112/ES;“;

(b) vstavi se naslednja točka:

„(3a) ‚ureditev za prenose lastnega blaga‘ pomeni posebno ureditev za prenose lastnega blaga, kot je določena v naslovu XII, poglavje 6, oddelek 5, Direktive 2006/112/ES;“;

(c) točki 4 in 5 se nadomestita z naslednjim:

„(4) ‚posebna ureditev‘ glede na sobesedilo pomeni neunijsko ureditev, unijsko ureditev, uvozno ureditev ali ureditev za prenose lastnega blaga, kot so opredeljene v točkah 1, 2, 3 in 3a;“;

(5) ‚davčni zavezanec‘ pomeni kar koli od naslednjega:

(a) davčnega zavezanca iz člena 359 Direktive 2006/112/ES, ki mu je dovoljena uporaba neunijske ureditve;

(b) davčnega zavezanca iz člena 369b Direktive 2006/112/ES, ki mu je dovoljena uporaba unijske ureditve;

(c) davčnega zavezanca iz člena 369m Direktive 2006/112/ES, ki mu je dovoljena uporaba uvozne ureditve;

(d) davčnega zavezanca iz člena 369xb Direktive 2006/112/ES, ki mu je dovoljena uporaba ureditve za prenos lastnega blaga;“;

(14) v členu 57d se doda naslednji odstavek 3:

„3. Kadar davčni zavezanec državi članici identifikacije sporoči, da namerava uporabljati ureditev za prenos lastnega blaga, se ta posebna ureditev uporablja od prvega dne naslednjega koledarskega meseca.“;

Kadar je prvi prenos blaga, ki ga zajema ureditev za prenos lastnega blaga, pred datumom iz prvega pododstavka, pa se ta posebna ureditev uporablja od datuma tega prvega prenosa, če davčni zavezanec državo članico identifikacije obvesti o začetku svoje dejavnosti po posebni ureditvi najpozneje deseti dan meseca, ki sledi prvemu prenosu.“;

(15) v členu 57e se doda naslednji odstavek:

„Država članica identifikacije davčnega zavezanca, ki uporablja ureditev za prenos lastnega blaga, identificira prek identifikacijske številke za DDV davčnega zavezanca iz členov 214 in 215 Direktive 2006/112/ES.“;

(16) člen 57f se spremeni:

(a) v odstavku 1 se doda naslednji pododstavek:

„Kadar se država članica identifikacije spremeni v skladu z drugim pododstavkom, se ta sprememba po potrebi uporablja tudi za registracijo za ureditev za prenos lastnega blaga.“;

(b) doda se naslednji odstavek:

„3. Če davčni zavezanec, ki uporablja ureditev za prenos lastnega blaga, ne izpolnjuje več pogojev opredelitve iz člena 369xa(1), točka (b), Direktive 2006/112/ES, država članica, v kateri je bil ta davčni zavezanec identificiran, preneha biti država članica identifikacije.“;

Če pa ta davčni zavezanec še vedno izpolnjuje pogoje za uporabo ureditev za prenos lastnega blaga, za to, da še naprej uporablja to posebno ureditev, ta davčni zavezanec kot novo državo članico identifikacije navede državo članico, v kateri ima sedež svoje dejavnosti, ali, če sedež njegove dejavnosti ni v Skupnosti, državo članico, v kateri ima stalno poslovno enoto. Če davčni zavezanec, ki uporablja ureditev za prenos lastnega blaga, nima sedeža v Skupnosti, ta davčni zavezanec kot novo državo članico identifikacije navede državo članico, iz katere odpošilja ali prevažata blago.

Če se država članica identifikacije spremeni v skladu z drugim pododstavkom, se ta sprememba uporablja od datuma, ko davčni zavezanec nima več sedeža dejavnosti ali stalne poslovne enote v državi članici, ki jo je prej navedel kot državo članico identifikacije, ali od datuma, ko navedeni davčni zavezanec neha odpošiljati ali prevažati blago iz navedene države članice.

Če se država članica identifikacije spremeni v skladu z drugim pododstavkom tega odstavka, se ta sprememba po potrebi uporablja tudi za registracijo za posebno ureditev iz naslova XII, poglavje 6, oddelek 3, Direktive 2006/112/ES.;

(17) v členu 57g se doda naslednji odstavek:

„3. Davčni zavezanec, ki uporablja ureditev za prenos lastnega blaga, lahko to posebno ureditev preneha uporabljati ne glede na to, ali še vedno prenaša blago, ki ga lahko zajema ta posebna ureditev. Davčni zavezanec obvesti državo članico identifikacije najpozneje 15 dni pred koncem koledarskega meseca, ki je pred tistim, v katerem namerava prenehati uporabljati posebno ureditev. Prenehanje začne veljati prvi dan naslednjega koledarskega meseca. Obveznosti DDV, ki se nanašajo na prenose lastnega blaga, nastale po datumu, ko je začelo veljati prenehanje, se poravnajo neposredno pri davčnih organih države članice, v katero in iz katere je bilo blago odposlano ali odpeljano.“;

(18) člen 58 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Če davčni zavezanec, ki uporablja eno od posebnih ureditev, izpolnjuje eno ali več meril za izključitev iz člena 369e ali člena 369xe Direktive 2006/112/ES ali za izbris iz identifikacijskega registra iz člena 363 ali člena 369r(1) in (3) navedene direktive, država članica identifikacije davčnega zavezanca izključi iz te posebne ureditve.

Samo država članica identifikacije lahko davčnega zavezanca izključi iz ene od posebnih ureditev.

Država članica identifikacije pri odločitvi o izključitvi ali izbrisu upošteva vse informacije, ki jih ima na voljo, vključno z informacijami, ki jih posredujejo druge države članice.“;

(b) vstavi se naslednji odstavek:

„2a. Izključitev davčnega zavezanca iz ureditve za prenos lastnega blaga začne veljati s prvim dnem koledarskega meseca po dnevu, ko je bila odločitev o izključitvi po elektronski poti poslana davčnemu zavezancu. Če pa je izključitev posledica spremembe sedeža dejavnosti ali stalne poslovne enote ali kraja, iz katerega se začne odpošiljati ali prevažati blago, prične izključitev veljati z dnem te spremembe.“;

(19) člen 58a se nadomesti z naslednjim:

„Člen 58a

Pri davčnem zavezancu, ki uporablja posebno ureditev in ki v obdobju dveh let ni dobavljal blaga ali opravljal storitev ali prenosov lastnega blaga, ki so zajeti v tej posebni ureditvi, se šteje, da so se njegove obdavčljive dejavnosti v smislu člena 363, točka (b), člena 369e, točka (b), člena 369r(1), točka (b), člena 369r(3), točka (b), ali člena 369xe, točka (b), Direktive 2006/112/ES prenehale. To prenehanje ne izključuje uporabe posebne ureditve, če začne ta davčni zavezanec ponovno opravljati svoje dejavnosti, zajete v kateri koli od posebnih ureditev iz naslova XII, poglavje 6, navedene direktive.“;

(20) v členu 58b se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Šteje se, da davčni zavezanec ali posrednik nenehno krši pravila v zvezi z eno izmed posebnih ureditev v smislu člena 363, točka (d), člena 369e, točka (d), člena 369r(1), točka (d), člena 369r(2), točka (c), člena 369r(3), točka (d), ali člena 369xe, točka (d), Direktive 2006/112/ES v naslednjih primerih:

- (a) če je država članica identifikacije davčnemu zavezancu ali posredniku, ki deluje za njegov račun, za tri neposredno predhodna obračunska obdobja izdala opomine na podlagi člena 60a te uredbe ter obračun DDV za vsako od teh obračunskih obdobj ni bil predložen v desetih dneh po tem, ko je bil opomin poslan;
- (b) če je država članica identifikacije davčnemu zavezancu ali posredniku, ki deluje za njegov račun, za tri neposredno predhodna obračunska obdobja izdala opomin na podlagi člena 63a te uredbe ter niti ta davčni zavezanec niti posrednik, ki deluje za njegov račun, ni plačal celotnega zneska prijavljenega DDV za vsako od teh obračunskih obdobj v desetih dneh po tem, ko je bil opomin poslan, razen če preostali neplačani znesek znaša manj kot 100 EUR za vsako obračunsko obdobje;
- (c) če po zahtevku države članice identifikacije in en mesec po naknadnem opominu s strani države članice identifikacije davčni zavezanec ali posrednik, ki deluje za njegov račun, evidenc iz členov 369, 369k, 369x in 369xk Direktive 2006/112/ES ni dal na voljo v elektronski obliki.“;

(21) člen 58c se nadomesti z naslednjim:

„Člen 58c

Davčni zavezanec, ki je bil izključen iz neunijske ureditve, unijske ureditve ali ureditve za prenose lastnega blaga, neposredno pri davčnih organih zadevne države članice potrošnje ali držav članic, iz katerih in v katere je bilo blago odposlano ali odpeljano, poravna vse obveznosti DDV, povezane z dobavo blaga ali opravljanjem storitev ali prenosi lastnega blaga, ki so nastale po datumu, ko je izključitev začela veljati.“;

(22) člen 59 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Vsako obračunsko obdobje v smislu člena 364, 369f, 369s ali 369xf Direktive 2006/112/ES je ločeno obračunsko obdobje.“;

(b) vstavi se naslednji odstavek:

„2a. Če se v skladu s členom 57d(3), drugi pododstavek, ureditev za prenos lastnega blaga uporablja od datuma prvega prenosa, davčni zavezanec predloži ločen obračun DDV za koledarski mesec, v katerem je bilo blago prvič preneseno.“;

(c) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Če je davčni zavezanec v obračunskem obdobju registriran na podlagi neunijske ureditve in unijske ureditve, ta davčni zavezanec predloži obračun DDV in po potrebi izvrši ustrezna plačila državi članici identifikacije za vsako ureditev v zvezi z dobavo blaga ali opravljanjem storitev in obdobji, zajetimi v tej ureditvi.“;

(d) vstavi se naslednji odstavek:

„3a. Če je davčni zavezanec v obračunskem obdobju registriran na podlagi ureditve za prenos lastnega blaga, državi članici identifikacije predloži obračune DDV v zvezi z opravljenimi prenosi in obdobji, zajetimi v tej posebni ureditvi.“;

(e) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Če se država članica identifikacije v skladu s členom 57f spremeni po prvem dnevu zadevnega obračunskega obdobja, davčni zavezanec ali posrednik, ki deluje za njegov račun, prejšnji in novi državi članici identifikacije predloži obračune DDV in po potrebi izvrši ustrezna plačila za blago, ki je bilo dobavljeno, ali storitve, ki so bile opravljene, v vsakem od obdobj, ko sta bili ti državi članici državi članici identifikacije.“;

(23) člen 59a se nadomesti z naslednjim:

„Člen 59a

Če davčni zavezanec, ki uporablja posebno ureditev, v obračunskem obdobju v nobeni državi članici potrošnje ne dobavi blaga ali opravi storitev na podlagi te posebne ureditve ali ne prenese lastnega blaga na podlagi posebne ureditve za prenese lastnega blaga ter mu ni treba popraviti nobenih prejšnjih obračunov DDV, davčni zavezanec ali posrednik, ki deluje za njegov račun, predloži obračun DDV, v katerem navede, da v navedenem obdobju ni dobavljal blaga ali opravljal storitev ali prenesel lastnega blaga (nični obračun DDV).“;

(24) člen 60a se nadomesti z naslednjim:

„Člen 60a

Če obračun DDV ni predložen na podlagi člena 364, 369f, 369s ali 369xf Direktive 2006/112/ES, država članica identifikacije davčnega zavezanca ali posrednika, ki deluje za njegov račun, po elektronski poti opomni o obveznosti predložitve takega obračuna DDV. Država članica identifikacije opomin izda deseti dan po tem, ko bi moral biti obračun predložen, ter po elektronski poti obvesti druge države članice, da je bil opomin izdan.

Za vse naknadne opomine in ukrepe, sprejete za odmero in izterjavo DDV, je odgovorna zadevna država članica potrošnje ali države članice, iz katerih in v katere je bilo blago odposlano ali odpeljano.

Ne glede na izdane opomine in ukrepe, ki jih je sprejela država članica potrošnje ali države članice, iz katerih in v katere je bilo blago odposlano ali odpeljano, davčni zavezanec ali posrednik, ki deluje za njegov račun, obračun DDV predloži državi članici identifikacije.“;

(25) člen 61 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 61

1. Spremembe zneskov v obračunu DDV za obdobja do vključno drugega obračunskega obdobja v letu 2021 se po predložitvi tega obračuna DDV opravijo le v obliki sprememb tega obračuna DDV in ne v obliki prilagoditev v enem od pozneje predloženih obračunov DDV.

Spremembe zneskov v obračunu DDV za obdobja od tretjega obračunskega obdobja v letu 2021 se po datumu, na katerega mora biti v skladu z Direktivo 2006/112/ES obračun DDV predložen, vključijo v ta obračun DDV. Spremembe zneskov v obračunu DDV za obdobja od tretjega obračunskega obdobja v letu 2021 se po datumu, na katerega bi moral biti v skladu z Direktivo 2006/112/ES obračun DDV predložen, opravijo le v obliki prilagoditev v enem od pozneje predloženih obračunov DDV.

2. Spremembe iz odstavka 1 se elektronsko predložijo državi članici identifikacije v treh letih od datuma, na katerega se je zahtevala predložitev prvotnega obračuna DDV.

Vendar to ne vpliva na pravila o odmerah in spremembah države članice potrošnje ali držav članic, iz katerih in v katere je bilo blago odposlano ali odpeljano.“;

(26) člen 61a se nadomesti z naslednjim:

„Člen 61a

1. Davčni zavezanec ali posrednik, ki deluje za njegov račun, predloži končni obračun DDV in vse morebitne zapoznele prejšnje obračune DDV ter, če je ustrezno, izvrši ustrezna plačila državi članici, ki je bila država članica identifikacije v trenutku prenehanja, izključitve ali spremembe, kadar ta davčni zavezanec:

- (a) preneha uporabljati eno od posebnih ureditev;
- (b) je izključen iz ene od posebnih ureditev;
- (c) v skladu s členom 57f spremeni državo članico identifikacije.

Vsi popravki končnega obračuna DDV in prejšnjih obračunov DDV, ki se izvedejo po predložitvi končnega obračuna DDV, se izvedejo neposredno pri davčnih organih zadevne države članice potrošnje ali držav članic, iz katerih in v katere je bilo blago odposlano ali odpeljano.

2. Posrednik za vsakega davčnega zavezanca, za račun katerega deluje, predloži končne obračune DDV in vse zapoznele predložitve prejšnjih obračunov DDV ter, če je ustrezno, izvrši ustrezna plačila državi članici, ki je bila država članica identifikacije v trenutku izbrisa ali spremembe, kadar:

- (a) je ta posrednik izbrisan iz identifikacijskega registra;
- (b) ta posrednik v skladu s členom 57f(2) spremeni državo članico identifikacije.

Vsi popravki končnega obračuna DDV in prejšnjih obračunov DDV, ki se izvedejo po predložitvi končnega obračuna DDV, se izvedejo neposredno pri davčnih organih zadevne države članice potrošnje ali držav članic, iz katerih in v katere je bilo blago odposlano ali odpeljano.“;

(27) člen 63c se spremeni:

(a) odstavek 1 se spremeni:

(i) točka (b) se nadomesti z naslednjim:

„(b) vrsto opravljenih storitev ali opis in količino dobavljenega blaga, pri čemer se po potrebi navede, ali gre za dobavo v skladu s členom 16, 18 ali 26 Direktive 2006/112/ES po prenosu na podlagi ureditve za prenos lastnega blaga;“;

(ii) vstavi se naslednja točka:

„(ba) zadevne informacije o popravkih v skladu z naslovom X, poglavje 5, Direktive 2006/112/ES po prenosu na podlagi ureditve za prenos lastnega blaga;“;

(iii) točka (f) se nadomesti z naslednjim:

„(f) uporabljeno stopnjo DDV, če je ustrezno;“;

(iv) vstavi se naslednja točka:

„(fa) v primeru oprostitve s pravico do odbitka sklicevanje na veljavno določbo Direktive 2006/112/ES ali ustrezno nacionalno določbo;“;

(v) točka (g) se nadomesti z naslednjim:

„(g) znesek DDV, ki ga je treba plačati, z navedbo uporabljene valute, če je ustrezno;“;

(vi) točki (k) in (l) se nadomestita z naslednjim:

„(k) v zvezi s storitvami informacije, uporabljene za določitev kraja opravljanja storitve, v zvezi z blagom pa informacije, uporabljene za določitev kraja, kjer se začne in konča odpošiljanje ali prevoz blaga prejemniku;

(l) vse dokaze o morebitnem vračilu blaga, vključno z uporabljeno davčno osnovo in stopnjo DDV, če je ustrezno;“;

(vii) doda se naslednja točka:

„(m) za dobave, pri katerih se domneva, da je davčni zavezanec prejel in dobavil blago v skladu s členom 14a Direktive 2006/112/ES, ime, poštni naslov in elektronski naslov ali naslov spletišča dobavitelja, katerega dobava se omogoča z uporabo elektronskega vmesnika, in, če je na voljo:

(i) identifikacijsko številko za DDV ali nacionalno davčno številko dobavitelja;

(ii) številko bančnega računa ali številko virtualnega računa dobavitelja.“;

(b) odstavek 2 se spremeni:

(i) točka (f) se nadomesti z naslednjim:

„(f) uporabljeno stopnjo DDV, če je ustrezno;“;

(ii) vstavi se naslednja točka:

„(fa) v primeru oprostitve s pravico do odbitka, sklicevanje na veljavno določbo Direktive 2006/112/ES ali ustrezno nacionalno določbo;“;

(iii) doda se naslednja točka:

„(n) za dobave, pri katerih se domneva, da je davčni zavezanec prejel in dobavil blago v skladu s členom 14a Direktive 2006/112/ES, ime, poštni naslov in elektronski naslov ali naslov spletišča dobavitelja, katerega dobava se omogoča z uporabo elektronskega vmesnika, in, če je na voljo:

(i) identifikacijsko številko za DDV ali nacionalno davčno številko dobavitelja;

(ii) številko bančnega računa ali številko virtualnega računa dobavitelja.“;

(c) vstavi se naslednji odstavek:

„2a. Evidence, ki jih vodijo davčni zavezanci, se štejejo za dovolj natančne v smislu člena 369xk Direktive 2006/112/ES, če vsebujejo vse naslednje informacije:

(a) za državo članico, iz katere je bilo blago odposlano ali odpeljano:

(i) identifikacijsko številko za DDV ali davčno identifikacijsko številko davčnega zavezanca v navedeni državi članici, če obstaja;

(ii) naslov, s katerega je bilo blago odposlano ali odpeljano;

(b) za državo članico, v katero je bilo blago odposlano ali odpeljano:

(i) identifikacijsko številko za DDV ali davčno identifikacijsko številko davčnega zavezanca v navedeni državi članici, če obstaja;

(ii) naslov, na katerega je bilo blago odposlano ali odpeljano;

(c) opis in količino blaga, odposlanega ali odpeljanega v drugo državo članico, pri čemer se po potrebi navede, ali gre za investicijsko blago, kot ga opredeli država članica, v katero je bilo blago odposlano ali odpeljano;

(d) datum, na katerega je bilo blago odposlano ali odpeljano v drugo državo članico;

(e) davčno osnovo z navedbo uporabljene valute;

(f) morebitno poznejše povečanje ali zmanjšanje davčne osnove;

(g) v primeru samofakturiranja, informacije, ki jih vsebuje račun.“;

(d) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Davčni zavezanec ali posrednik, ki deluje za njegov račun, informacije iz odstavkov 1, 2 in 2a tega člena zabeleži tako, da so lahko po elektronski poti na voljo brez odlašanja ter za vsako posamezno opravljeno storitev ali dobavo blaga oziroma prenos blaga. Če je bil ta davčni zavezanec ali posrednik, ki deluje za njegov račun, pozvan, naj po elektronski poti predloži evidence iz členov 369, 369k, 369x in 369xk Direktive 2006/112/ES, vendar tega v 20 dneh od datuma zahtevka ni storil, država članica identifikacije davčnega zavezanca ali posrednika, ki deluje za njegov račun, opomni, naj predloži te evidence. Država članica identifikacije po elektronski poti obvesti državo članico potrošnje ali države članice, iz katere in v katere je bilo blago odposlano ali odpeljano, da je bil opomin poslan.“

Člen 2

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. julija 2028.

Vendar se člen 1, točke 2 do 7, uporablja od začetka veljavnosti te uredbe.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 11. marca 2025

Za Svet
predsednik
A. DOMAŃSKI